

יעקב לרנר.

על פרחי:

דברי א. נ. ננסין.

ויש מחוץ לחיים חיי-עולם -

מה-כצע במיתתי ?

ובראותכם אותי נוסם

ונאבק עם צירי גסיסתי -

דעו - הנני לקח בזורעו

ואתם מה-לכם תתלוצצו

לצון דמעותיכם-הבל ?

חייכם ! אך בעותי-מות

אנחיל אתכם לזכרון ;

ולעג תבלולים דוממים

משאנתכם לא יענה...

ובעזובכם אותי מחוץ למחנה

מאכל לרמת-הבקיון

ונחשדתם לאהליכם אבלים

וששים בנגבה : נצלנו -

ורדף אתכם קול חמסי :

למה השלבתוני מעל פניכם ?

למה לזר חשבתוני ?

וכי תבאו לימים אל קברי

לתנות תלאותיכם

ושמעתם את דממת הענון

החופף על מצבתי, מעשה ידיכם ;

ומאילן אי-מזה ירעד לכם פתאם

קול עלה נדף פקול מעולם אחר,

בנשב צנה זעומה

מארץ אין בה שחר -

והיה זה שלום-תנואתי אליכם

מערכת קרה וחדלון ;

וידעתם כי אשכבה למעצבה

ושבעת רגז מנוחתי...